

เรื่อง. กระต่ายตื่นตูม

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในป่าแห่งหนึ่งมีกระต่ายขี้ตกใจตัวหนึ่งมันชอบหลับได้ ตื่นไม่เป็นประจำ. วันหนึ่งในขณะที่มันกินอิ่มแล้ว มันก็ไปนอนหลับได้ตื่นมะพร้าว กำลัง คิดเพลินๆอยู่ว่า

กระต่าย: ถ้าหากแผ่นดินนี้ถล่มแล้วเราจะไปอยู่ที่ไหน

ทันใดนั้นมะพร้าวลูกหนึ่งได้หล่นลงมาจากที่พื้นเสียงดังลั่นเจ้ากระต่ายนึกว่าเป็นเสียง แผ่นดินถล่มจึงร้องสุดเสียง

กระต่าย : ว้าย! แผ่นดินถล่มๆ

กระต่ายจึงวิ่งไปเจอสัตว์ต่างๆ โดยวิ่งอย่างสุดชีวิต พร้อมทักขึ้นว่า

ลิงและมัลลาลาย: เจ้ากระต่ายเจ้าวิ่งนี่อะไรมา

กระต่าย. : แผ่นดินถล่มตรงโน้นมันน่ากลัวมากรีบหนีเร็ว พวกเรา

บรรดาสัตว์ต่างๆก็รีบวิ่งหนีตามกระต่ายมาเป็นแถวๆจนกระทั่งมาพบราชสีห์ตัว หนึ่ง เป็นสัตว์มีปัญญาเห็นสัตว์ทั้งหลายพากันวิ่งมาไม่หยุดไม่หย่อน จึงร้องถามว่า...

ราชสีห์ : หยุดๆก่อนพวกเจ้าวิ่งหนีอะไรมา เกิดอะไรขึ้น

ลิงและมัลลาลาย: แผ่นดินที่โน้นถล่มแล้ว

ราชสีห์ : ใครเห็นแผ่นดินถล่ม

ลิงและมัลลาลาย: เจ้ากระต่ายๆ

ราชสีห์ : เจ้ากระต่ายเจ้าเห็นจริงๆหรือ

กระต่าย: ใช่.. ข้าเห็นจริงๆขณะที่ฉันนอนหลับอยู่ได้ตื่นมะพร้าวก็มีเสียงดังสนั่นขึ้น ข้า จึงหนีตามนี้แหละ ท่านราชสีห์

ราชสีห์ : ถ้ายังงั้นให้ลองไปดูด้วยตนเองก่อนพวกเจ้ารออยู่ตรงนี้ก่อนนะ

ลิงและมัลลาลาย: ครับๆ

ดังนั้นราชสีห์กับกระต่ายก็เดินไปตรวจดูราชสีห์เห็นลูกมะพร้าวลูกหนึ่งตกอยู่ลูก หนึ่งก็เข้าใจทันที ก็ได้บอกบรรดาสัตว์ทั้งหลายว่า

ราชสีห์ : พวกเจ้าเลิกกลัวได้แล้วเสียงแผ่นดินถล่มที่ว่านั้นเป็นเสียงลูกมะพร้าวแบบนี้ นี้เอง

มัลลาลาย: เพราะเจ้าคนเดียว เจ้ากระต่ายทำให้ข้าต้องหัวแตก

ลิง: เพราะเจ้าคนเดียว เจ้ากระต่ายทำให้ข้าต้องขาหัก

กระต่าย: ขอโทษด้วยฉันผิดไปแล้ว คราวหน้าฉันจะไม่พูดตกใจก่อนโดยคิดไม่รอบคอบ

ราชสีห์ : คราวหน้าเจ้าต้องตรวจสอบให้ดีกว่าไม่ใช่เอะอะโวยวายโดยไม่ทราบสาเหตุ พวกเจ้าก็เหมือนกัน

บรรดาสัตว์ต่างๆก็พยักหน้า

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....

“เมื่อต้องประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง...ควรมีสติ อย่าผลีผลามด่วนตัดสินใจ...เพราะอาจเกิดผลเสียได้”

“อย่าตื่นตกใจโวยวายเชื่อข่าวลือจากผู้อื่น...โดยไม่พิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน”